

ਐਕਟ ਵਿੱਚ "ਐਕਵਾਇਰ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਇਸਦੇ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, "ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬਣਾਉਣਾ। ਪੱਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਹ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। (ਬੋਵੀਅਰਜ਼ ਲਾਅ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਅਤੇ ਸੰਖੇਪ ਐਨਸਾਈਕਲੋਪੀਡੀਆ, ਅੱਠਵਾਂ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਖੰਡ I, ਪੰਨਾ 114)। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਛੱਡਣ 'ਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10-ਏ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 10-ਏ ਦੀ ਸਾਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ਾ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਉਲਟ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਤੋਂ ਪਰੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗਲਤੀ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਪੇਟੈਂਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਸੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਲਾਗਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ।

ਆਰ.ਪੀ. ਖੋਸਲਾ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਡੀ ਫਾਲਸ਼ੋ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ ਜੇ

ਚਿਰੰਜੀ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਹੀਰਾ ਲਾਲ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1963 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 90

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਰੈਂਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ (1949 ਦਾ III)—ਸੈਕਸ਼ਨ 2(i) ਅਤੇ 13— ਕਿਰਾਏਦਾਰ — ਕੀ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਕਬਜ਼ੇ 'ਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸਬ-ਟੇਨੈਂਟ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ— ਅਜਿਹੇ ਉਪ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਟੈਂਡਰ— ਕੀ ਵੈਧ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (i) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਸ਼ਬਦ "ਕਿਰਾਏਦਾਰ" ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿੱਤੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਉਪ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਇੱਕ ਉਪ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਰੈਂਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15(5) ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਐਚ. ਡੀ. ਲੁੰਬਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ, ਦੇ 4 ਜਨਵਰੀ 1963 ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਵਜੋਂ, ਸ਼੍ਰੀ ਬੀ. ਆਰ. ਗੁਲਿਆਨੀ, ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਮੁਕਤਸਰ ਦੇ ਮਿਤੀ 17 ਅਗਸਤ 1962 ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਲਈ।

ਸੀ ਐਲ ਅਗਰਵਾਲ ਅਤੇ ਐਸ ਐਸ ਮਹਾਜਨ, ਵਕੀਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਲਈ।

ਡੀ.ਐਨ. ਅਗਰਵਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਫਾਲਸ਼ੋ, ਸੀ.ਜੇ.—ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ (1963 ਦਾ R.S.A. ਨੰ. 977) ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ।

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕਤਸਰ ਕਸਬੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ 1956 ਵਿੱਚ ਡਾ. ਮਹਿੰਗਾ ਰਾਮ ਦੁਆਰਾ ਹੀਰਾ ਲਾਈ ਨੂੰ 900 ਰੁਪਏ ਦੇ ਸਾਲਾਨਾ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਕਿ ਹੀਰਾ ਲਾਲ ਨੇ ਇਸ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਬਹੁਤਾ ਸਮਾਂ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ 1956 ਤੋਂ 31 ਮਾਰਚ 1957 ਤੱਕ ਦਾ ਸਾਲ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ 11 ਜੂਨ 1956 ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਰਸੀਦ ਤੇ ਇਹ ਭੁਗਤਾਨ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਹੀਰਾ ਲਾਈ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਇਹ ਚਰੰਜੀ ਲਾਲ ਅਤੇ ਪੰਨਾ ਲਾਲ ਤੋਂ ਲਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਫਰਮ ਦੇ ਦੋ ਮਾਲਕ ਚਰੰਜੀ ਲਾਲ ਪੰਨਾ ਲਾਲ ਹਨ। 27 ਮਈ 1959 ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਹੀਰਾ ਲਾਲ ਅਤੇ ਫਰਮ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲ ਚਰੰਜੀ ਲਾਲ ਪੰਨਾ ਲਾਲ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਸਬਲੇਟਿੰਗ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ। ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਚਰੰਜੀ ਲਾਲ ਆਦਿ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਲਾਗਤਾਂ ਸਮੇਤ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਭਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ। 19 ਮਾਰਚ 1960 ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਪ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਬਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਬ-ਲੈਟਿੰਗ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 9 ਜਨਵਰੀ 1961 ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਚਰੰਜੀ ਲਾਲ ਆਦਿ ਨੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ 11 ਜੁਲਾਈ, 1961 ਨੂੰ ਜੀ.ਡੀ. ਖੋਸਲਾ, ਸੀ.ਜੇ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਅਹਾਤੇ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਬ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਵੈਧ ਟੈਂਡਰ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸਬਲੇਟਿੰਗ ਲਈ ਲਿਖਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਸਾਬਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਨੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਸੰਸਥਾ ਵੱਲੋਂ 18 ਨਵੰਬਰ, 1961 ਨੂੰ ਡਾ. ਮਹਿੰਗਾ ਰਾਮ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਭਾਗਵੰਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈ ਲਈ ਸੀ, ਨੇ ਇਕੱਲੇ ਹੀਰਾ ਲਾਲ ਵਿਰੁੱਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਅਧੀਨ ਨਵੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਸੀ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, 8 ਦਸੰਬਰ, 1961 ਨੂੰ ਹੀਰਾ ਲਾਲ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 6 ਫਰਵਰੀ, 1962 ਨੂੰ ਉਸੇ ਦਿਨ ਦੇ ਹੋਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਾਪਰੀਆਂ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੀ ਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੀਰਾ ਲਾਲ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਚਰੰਜੀ ਲਾਲ ਆਦਿ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਸੰਸਥਾਨ, ਜੋ ਕਿ 31 ਜਨਵਰੀ 1962 ਤੱਕ 4350 ਰੁਪਏ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪ-ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਸੀ। ਦੂਸਰੀ ਘਟਨਾ ਸੀ ਸੰਸਥਾ ਚਰੰਜੀ ਲਾਲ ਆਦਿ ਦੁਆਰਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਭਾਗਵੰਤੀ ਅਤੇ ਹੀਰਾ ਲਾਈ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬਕਾਇਦਾ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਕਿ ਉਹ 8 ਦਸੰਬਰ 1961 ਦੇ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸਹਿਮਤੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਵਾਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਚਰੰਜੀ ਲਾਲ ਆਦਿ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ

ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਹੁਕਮ ਵੀ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ 17 ਅਗਸਤ, 1962 ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਅਪੀਲ 21 ਫਰਵਰੀ, 1963 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਵੀ ਮੁਕਤਸਰ ਵਿਖੇ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਹੀਰਾ ਲਾਈ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ 31 ਜਨਵਰੀ, 1962 ਤੱਕ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ 4,350 ਰੁਪਏ ਸਨ ਅਤੇ 4,500 ਰੁਪਏ ਚਰੰਜੀ ਲਾਈ ਆਦਿ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਕੋਈ ਬਕਾਏ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ 17 ਅਗਸਤ 1962 ਨੂੰ ਉਸੇ ਦਿਨ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਸਨੇ ਚਰੰਜੀ ਲਾਈ ਆਦਿ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ 4 ਜਨਵਰੀ, 1963 ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਹੀਰਾ ਲਾਈ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ ਚਰੰਜੀ ਲਾਈ ਆਦਿ ਨੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ, ਜੇ ਵਿਲੱਖਣ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੀਰਾ ਲਾਈ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਲੀਜ਼ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਹੀ ਚਰੰਜੀ ਲਾਈ ਆਦਿ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਉਪ-ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਹੀਰਾ ਲਾਈ ਰਾਹੀਂ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਦੂਜੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਸੰਬਰ 1961 ਵਿੱਚ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਫੇਰਗਰਾਊਂਡ ਵਿੱਚ ਪੱਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਜੋਂ ਚਰੰਜੀ ਲਾਈ ਆਦਿ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦਿਵਾਉਣ ਦੀ ਤੀਜੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਦੂਜੀ ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੀਰਾ ਲਾਈ ਸਿਰਫ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਦ ਜਾਂ ਏਜੰਟ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਉਪ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਬਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਜੋ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਚਰੰਜੀ ਲਾਈ ਆਦਿ ਨੂੰ ਮੂਲ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਬਲੈਟਿੰਗ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਅਯੋਗ ਨਤੀਜਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਵੱਲੋਂ ਹੀਰਾ ਲਾਲ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕਲੇ ਹੀਰਾ ਲਾਲ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤਹਿਤ ਚਰੰਜੀ ਲਾਲ ਆਦਿ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਚਰੰਜੀ ਲਾਲ ਆਦਿ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਬਲੈਟਿੰਗ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਚਰੰਜੀ ਲਾਲ ਆਦਿ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ ਟੈਂਡਰ ਸੀ।

ਰੈਂਟ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ, ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ, ਪੱਖਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪਿਛਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਪੂਰਵਜ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਉਪ-ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕਿਰਾਇਆ ਉਪ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ

ਦੀ ਰਾਏ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਉਪ-ਨਿਰਮਾਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਲਈ ਉਸਨੇ ਡਾ. ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਪੰਡਤ ਵਿੱਚ ਭੰਡਾਰੀ ਸੀ.ਜੇ. ਦੀ ਟਿੱਪਣੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਮਨਮੋਹਨ ਨਾਥ ਡਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ:-

"ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਡਾ. ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਥ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁਪਤਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਡਾ. ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਥ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਧੀਨਗੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਹੱਜ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਕੇ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਡਾ. ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਥ ਨਾਲ ਕੋਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਸਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕਿਦਾਰ ਨਾਥ ਨੂੰ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੱਢੇਗਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਡਾ. ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਥ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ ਡਾ. ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਥ ਨੂੰ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇਣ ਲਈ ਡਾ. ਕਿਦਾਰ ਨਾਥ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਜੋ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ-ਮੇਰਵਾੜਾ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਐਕਟ ਦੀ ਇਸ ਛੋਟ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 9(1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਅਧੀਨ ਵਰਤ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ 1947 ਦੇ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ-ਮੇਰਵਾੜਾ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (ਡੀ) ਵਿੱਚ 'ਕਿਰਾਏਦਾਰ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, "ਕਿਰਾਏਦਾਰ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਜਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਕੋਈ ਅਹਾਤਾ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਉਗਰਾਹੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵਿਚੋਲਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਲਿਆ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(i) ਵਿੱਚ 'ਕਿਰਾਏਦਾਰ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ—

"'ਕਿਰਾਏਦਾਰ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਜਿਸਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਕਿਰਾਇਆ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਬਜ਼ਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ... ."

ਇਸਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿੱਤੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਉਪ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਟੈਂਡਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਟਾਲਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਵੈਧ ਟੈਂਡਰ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਟੈਂਡਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੀਰਾ ਲਾਲ ਦੀ ਬੇਦਖਲੀ

ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਹਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਕੀਲ ਦੀ ਫੀਸ 50 ਰੁਪਏ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਡੀ.ਫਾਲਸ਼ਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ.ਜੇ., ਅਤੇ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਜੇ.

ਖੁਸ਼ੀ ਰਾਮ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਭਾਗੋ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1962 ਦਾ ਐਸ.ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 2

ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1908 ਦਾ ਐਕਟ V)—ਆਰਡਰ XLV ਨਿਯਮ 4—ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਨੁਕਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਦੋ ਅਪੀਲਾਂ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ | ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ |

ਮੋਹਿਤ ਕੁਮਾਰ (ਅਨੁਵਾਦਕ)